

i 1994. Kurven, der viser antallet af voldsforbrydelser begået mod private, knækkede og er heldigvis stadig væk for nedadgående.

Jeg kunne tilsvarende – stadig væk til hr. Anders Fogh Rasmussen – nævne vores fælles indsats mod narkokriminalitet, og jeg skal bare nævne, at Venstre og Det Konservative Folkeparti m.fl. den 5. december sidste år var med til at vedtage justitsministerens lovforslag om strafs-kærpelse ved gentagen handel med hårde stoffer med en gradvis opbygning af straffen ved førstegangstilfælde, andengangstilfælde, tredjegangstilfælde osv.

Jeg skal desuden minde om indenrigsministerens lovforslag, som man har været med til at vedtage, hvor indenrigsministeren har lagt op til udvisning af udlændinge i tilfælde af særlig grov narkokriminalitet. Det er sket, det er gennemført, det er i dag fungerende, og det virker.

Jeg kunne på dette sted også komme ind på rockere og kriminalitetsindsatsen i den forbindelse. Det levner tiden ikke mulighed for lige nu, men jeg nævner det for god ordens skyld.

Skal vi så tage det næste, som Venstre gerne vil undlade at tale så meget om i dag ud over de lette, enkle overskrifter, er det løfterne om skattelettelser. Jeg forstod, at der var styr på det alt sammen. Jeg forstod, at det var regnet nøje igenem. Man, dvs. V og K, havde foreslået besparelser på 17,7 mia. kr., og man delte kun et mere begrænset skattelettelsesbeløb ud, så der skulle være styr på det hele.

Se, det har vi jo gennemgået meget nøje, og det, jeg taler om, er altså Venstre og De Konserveratives ændringsforslag til finansloven for 1997, og jeg synes ikke, vi skal glemme det, for et parti er også kendt ved at have sit standpunkt og sige det højt og tydeligt, så det kan ses, hvor det står.

Når de besparelser på 17,7 mia. kr., som man har foreslået, gennemgås, så indebærer det jo i virkeligheden, for det første at Det Konservative Folkeparti i dag har sagt, at man ikke er med på de besparelser på dagpenge, på rådighedsregler og på begrænsninger og nedsættelser i øvrigt, som skulle give et provenu på 3,4 mia. kr. i henhold til egne oplysninger.

For det andet har V og K også droppet forslaget om besparelser på orlovsordninger, fordi det er forligsbrud. Det giver et manglende provenu på 1,5 mia. kr. For det tredje holder postulatet om, at man kan spare 2,9 mia. kr. på arbejdsformidlingen og på efteruddannelsen, heller ikke, for pengene er der ikke. Og endelig er der for det fjerde postulat om reservenedskrivninger,

produktivtetsbesparelser og andet godt stof, som heller ikke holder.

Vi er altså i en situation, hvor vi mangler alt i alt 13 mia. kr. af det, man har postuleret, man havde. Der kommer et slemt underskud for de to partier, hvis det her blev en realitet.

Næh, så er det anderledes substantielt, når hr. Per Stig Møller liner sin økonomiske strategi op. Der er substans: Den internationale konkurrenceevne skal forbedres. Ja. Konkurrenceevnen i Danmark skal styrkes. Ja. Men så begynder det at knibe, for derefter får vi at vide, at der er noget helt galt med den danske samfundsøkonomi. Vi får pludselig nogle postulater om, at de offentlige udgifter er steget langt mere, end tilfældet er. Vi får nogle postulater om forholdet mellem bruttoskat og andre skatteelementer. Og vi får et postulat om, at skattetrykket i Danmark også skulle være steget.

Men lad os nu tage det punkt for punkt, så vi kan få hold på det sådan helt nede på jorden. Der er for det første den danske beskæftigelse og arbejdsløshed sammenlignet med andre EU-lande. Der er påstandene forkerte, må jeg sige til hr. Per Stig Møller, for det forholder sig som følger: Den danske beskæftigelse var i 1996 den højeste i EU set i forhold til befolkningen i den arbejdsdygtige alder. Den danske beskæftigelsesprocent lå i 1996 omkring 10 pct. over EU's gennemsnit. Jeg skal ikke gå ind i detaljerne.

Punkt 2 gælder arbejdsløsheden. Når vi ser på arbejdsløsheden, er den faldet markant, og det er rigtig til at tage og føle på, for den arbejdsløshedsstatistik, jeg refererer til, er EU's, som fortæller os, at med den EU-definition, vi nu anvender på ledigheden, så er Danmark nede på 6,9 pct. i 1996. Det er kun i Østrig, Holland og Luxembourg, at ledigheden er lavere. Så hus forbi, for der er styr på det, også når det gælder beskæftigelse og ledighed.

Så kan vi tage udlandsgælden. Jeg forstod jo, at der var en række postulater om, at gælden var steget i vores tid. Det er forkert. Under de borgerlige regeringer lykkedes det ikke at nedbringe udlandsgælden væsentligt, om overhovedet. Under den nuværende regering er udlandsgælden reduceret fra 33 pct. af bruttonationalproduktet i 1993 til 26 pct. i 1996, dvs. hele 7 procentpoint og altså et væsentligt fald i udlandsgælden i modsætning til den periode, som Venstre og De Konservative gerne vil vedkende sig.